

РЕШЕНИЕ

№ 1763

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 13.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Камелия Миладинова, като разгледа дело номер **2016** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 215 от ЗУТ.

С решение № 2539 от 21.02.2012г. по адм.д. № 13797/ 2011г. на ВАС, II отд. е отменено решение № 3329 от 5.07.2011г. по адм.д. № 3905/ 2010г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав със задължителни указания.

Производството е образувано по жалба на К. Р. Б., К. Д. Р., Н. Д. Р., В. А. М., Р. А. М., Т. Б. Б., М. И. Б. и Й. И. Б. всички от [населено място] срещу Заповед № РД – 09 – 50 – 522 от 16.07.2004г. на Главния архитект на С., с която е одобрено изменение на план за регулация на м. „Горни Б. - разширение” („Х. Б.”), кв. 6 като за УПИ I – за стопански двор на ДЗС „П. – клон Горни Б.” се обособява нов УПИ III – 444 – за производство, складове и офиси, и отваряне на [улица] по приложен проект, както и с която е одобрен план за застрояване на м. „Горни Б. - разширение” (Х. Горни Б.) кв. 6, УПИ III. С жалбата е оспорена Заповед № РД – 09 – 50 – 522 от 16.07.2004г. на Главния архитект на С., само В ЧАСТТА, с която е одобрено отваряне на [улица] по приложен проект.

В жалбата си и в молба- уточнение към нея жалбоподателите твърдят, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като е издадена при неправилното приложение на материално правните разпоредби на закона, а именно твърдят, че при издаването ѝ са нарушени нормите на чл. 23 т. 2, чл. 25 ал. 1 и ал. 3 на Наредба № 7 от 2003г., разпоредбите на ПНУОВТУЗ и Закона за пътищата. Твърдят, че проектът не е съгласуван с агенция пътища и че е недопустимо да се отваря кръстовище с

автомагистрала или с път от I категория, а в конкретния случай е отворено кръстовище с автомагистрала Х. без ускорителна лента в еднопосочното движение на автомагистралата, каквото е направено с оспорената заповед. Сочат, че оспорената заповед е незаконосъобразна и поради допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно че оспорената заповед не им е съобщена по реда на чл. 130 от ЗУТ, както и че не им е съобщен изработеният проект на изменение на ПУП, поради и което не са могли да направят своите възражения в тази връзка. Твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, тъй като има несъответствие между посоченото правно основание чл. 134 ал. 1 т. 1 от ЗУТ и действителните фактически обстоятелства. На последно място твърди немотивираност на оспорената заповед, тъй като административният орган не е посочил защо приема, че са налице съществени помени в обществено – икономическите и устройствени условия при които е създаден плана. Молят оспорената заповед да бъде отменена. Жалбоподателите К. Р. Б. и К. Д. Р., чрез процесуалния си представител адв. Д. претендират разноски.

Ответникът по жалбата Главният архитект на С. във връзка с изменение в ЗУТ с молба от 17.06.2010 изразява становище, че жалбата е нередовна, тъй като жалбоподателите не са посочили в какво се състои незаконосъобразността на оспорения акт, както и не са представили доказателства за собственост, които да обосновават правен интерес от оспорване на заповедта, поради което твърди недопустимост на жалбата. По основателността на жалбата ответникът не изразява становище.

Заинтересованата страна Кмета на СО – район „К.“ чрез процесуалния си представител юрск. Р. моли да се отхвърли жалбата като неоснователна, а заинтересованите страни [фирма] и [фирма] не изпращат представители в открито съдебно заседание и не изразяват становище по жалбата.

Съгласно задължителните указания на ВАС дадени с цитираното по горе решение, съобщение за направеното оспорване е обнародвано в неофициалния раздел на ДВ бр.38 от 18.05.2012г.

По допустимостта на жалбата:

По делото не са представени доказателства за това кога и дали жалбоподателите са уведомени за оспорената заповед, което е в тежест на административният орган, поради което съдът приема, че жалбата е подадена в срок, от страни имащи качеството на заинтересовано лице по смисъла на чл. 131 ал. 2 т. 1 от ЗУТ, а именно лица собственици на имот, който е засегнат от одобрения с оспорената заповед ПУП. Това е така, тъй като видно от представеното по делото Публично нотариално завещание № 70, рег. № 659, дело № 394 от 1939г. И. Б. С. е завещал на сина си Р. И. Б. нива в м. Циганска могила с площ около 3,8 дка в землището на [населено място], а според приетата и неоспорена СТЕ, която съдът кредитира като обективно и компетентно дадена посочената нива съответства на ПИ № 145 или УПИ I – 145, кв. 6, м. Горни богров – разширение, който е предмет на оспорената заповед. Жалбоподателите в това производство са наследници на Р. И. Б., като посочения имот същите са наследили от него, като същият им е възстановен по силата на закона – чл. 2 ал. 2 от ЗВСОНИ. Това е така и, тъй като видно от представената по делото графична част на оспорената заповед имотът на жалбоподателите ПИ 145 се засяга от предвиждането за откриване на нова [улица], м. „Горни Б. - разширение“, като същата преминава през имота на жалбоподателите. Жалбата е подадена и срещу акт,

който подлежи на съдебен контрол и в тази връзка настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Във връзка с всичко гореизложено съдът намира за неоснователно възражението на ответника за нередовност и недопустимост на жалбата, тъй като видно от представена по делото молба – уточнение от 02.07.2010г. жалбоподателите са посочили в какво се състои незаконосъобразността на оспорената заповед, както и са представили доказателства за собственост на имот засегнат от ПУП, одобрен с оспорената заповед, като по този начин са обосנוвали наличието на правен интерес от оспорване на заповедта.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото относими доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа страна:

Жалбоподателите в това производство са собственици на имот ПИ № 145, м. „Горни Б. - разширение” (Х. Горни Б.). Посоченият имот е бил собственост на И. Б., наследодател на жалбоподателите, видно от представен по делото разписан лист за изработване на ПУП за м. Х. Б., където е посочено, че И. Б. е собственик на ПИ № 145, за който е отреден парцел I – 145, кв. 6, м. Х. Б., както и от представено по делото Публично нотариално завещание № 70, рег. № 659, дело № 394 от 1939г. И. Б. С. е завещал на сина си Р. И. Б. нива в м. Циганска могила с площ около 3,8 дка в землището на [населено място], а според приетата и неоспорена СТЕ по делото посочената нива съответства на ПИ № 145 или УПИ I – 145, кв. 6, м. Горни Б. – разширение. От представено по делото удостоверение за наследници (л. 47) се установява, че жалбоподателите са наследници на Р. И. Б., който е получил посочения имот по наследство. По делото, видно от представените доказателства, се установява, че посоченият имот е бил отнет без законово основание и е бил част от стопанския двор на Горни Б., като в тази връзка настоящият състав приема, че имотът е възстановен на наследниците на Р. И. Б., жалбоподатели в това производство по силата на разпоредбата на чл. 2 ал. 2 от ЗВСОНИ.

Заинтересованата страна [фирма] е собственик видно от представен по делото разписан лист на ПИ № 173, през който преминава улицата, предмет на оспорената в това производство заповед.

Заинтересованата страна [фирма] е собственик по силата на представен по делото нотариален акт за собственост № 115, том II, рег. № 6162, дело № 200/2001г. на ПИ № 444, м. Х. Горни Б., предмет на оспорената заповед.

С бланка за допускане на градоустройствена процедура вх. № ГР – 94 – Ц – 18 от 17.03.2003г. е допусната градоустройствена процедура – по служебно задание за изработване на И. за ПИ № 444, 270 и 271, кл. Б – 2 – 11 – А и Б – 2 – 11 – Б за м. Горни Б. – разширение, с посочване, че имотите попадат в „Зона за стопански инициативи”, да се съгласуват с ЕРР и Софийска вода, с И. – МРРБ, СДВР – КАТ и ОБД – СО, както и с указание да бъде попълнени предварително имотите по чл. 134 ал. 2 т. 2 от ЗУТ.

Въз основа на горното със заповед № РД – 09 – 50 – 075 от 09.12.2003г. на Кмета на СО – район „К.” е одобрено попълване на ПИ № 444 в кадастралната основа на кадастрален и регулационен план за м. „Горни Б. - разширение” (Х. Б.).

Направен е проект за И. и ПЗ на УПИ III – 444, кв. 6, м. Горни Б. –

разширение от заинтересованата страна [фирма] за изменение И. и предвиждане на достъп към посочения имот чрез съществуваща на място и по парцеларен план улица, която се обезпечава регулационно. Изработен е и ПЗ на посочения имот. Към посочения проект е представена и графична част (л. 17 от делото на 37 състав), одобрен от МВР – СДВР – КАТ с дата 16.05.2005г. Посоченият проект е изработен от [фирма], като предварителни проучвания и генплан, като е посочен излаз на предвидената [улица] към четирилентово шосе с подстъп към предвидената улица с уширение към четирилентовото шосе от 3,5м., започващо на 70 м. преди началото на проектираната улицата. Посоченият проект е съгласуван и със СО – Сектор сигурност и безопасност на движението (отдел безопасност на движението – ОБД - СО) на 16.04.2004г. Представени са и становища по този проект на СХЕИ, Министерство на земеделието и горите, СПАБ и МОСВ във връзка с предвиденото по плана за застрояване изграждане на месопреработвателно предприятие.

Представен е и проект за И. (л. 18 от делото на 37 състав), одобрен от Д. на 16.07.2004г., от който е видно обаче, че новопроектираната улица има излаз на шосе С. – Б. паваж, което е двулентово, при което не е предвидено уширение за подстъп към новопроектираната улица и който не е одобрен от СДВР – КАТ и другите органи, посочени в бланката за допускане на градоустройствена процедура.

Въз основа на посочената бланка за допускане на градоустройствена процедура, което е разгледано на ОЕСУТ по протокол № ЕС – Г – 83 от 13.07.2004г. по т. 22, е докладван проект за И. и ПЗ кв. 6, УПИ I и III, кв. 6, м. Горни Б. – разширение (Х. Б.), изработен с разрешение на главния архитект на С., съгласуван със СДВР – КАТ, ОБД – СО, СХЕИ, Министерство на земеделието и горите, СПАБ и МОСВ. Взето е решение посоченият проект да бъде приет и главният архитект на С. да издаде заповед за одобряването му (на плана на л. 17 от делото на 37 състав).

Въз основа на горното е издадена оспорената в това производство заповед, с която в оспорената ѝ част е одобрено отваряне на [улица] по кафявите и зелени линии, цифри и текст, съгласно приложения проект (л. 18 от делото на 37 състав).

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изработена от лице със съответна техническа компетентност и при направени пълни и точни проверки съобразно указанията на съда. От приетата СТЕ се установява, че имотът на жалбоподателите е бил нанесен по предходен кадастрален и регулационен план, а именно такъв от 1948. Установява се освен това, че при отварянето на улицата, съобразно графичната част на оспорената заповед, се разминава със съгласуваната от СДВР – КАТ и ОБД – СО комуникационна схема: генплан, където улицата, предмет на оспорената заповед не е предвидена като тупик. Установено е, че в графичната част към оспорената заповед улицата е нанесена като тупик, който е с дължина повече от 100 м. и за който в тази връзка не е предвидено уширение накрая в противоречие с изискването на закона. Установено е, че не е изпълнено изискването на главния архитект за съгласуване на оспорения ПУП с Изпълнителна агенция пътища – МРРБ. Установено е също, че в улично регулационната част на ПУП не е отразено изискването на Наредба № 2 от 2004г. за обособяване на самостоятелна лента за вливане в новооткритата улица.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка съдът намира, че оспорената заповед е издадена от

компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно представена по делото заповед № РД – 09 – 1865 от 02.10.2003г. на Кмета на Столична община. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, но при извършени съществени процесуални нарушения. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена в противоречие с материално правни разпоредби и целта на закона, по съображенията изложени по - долу.

Преди всичко, неоснователно е възражението на жалбоподателите, че са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, по причини, че не им е съобщен изработения проект на ПУП и не им е съобщена по реда на чл. 130 от ЗУТ оспорената заповед. Действително така наведените възражения представляват административни нарушения, но те не са от категорията на съществените. Това е така, тъй като съобщаването на заповедта по реда на чл. 130 от ЗУТ е от значение за спазването на срока за оспорването им и доколкото в конкретният случай е спазен, за жалбоподателите възниква възможността да наведат своите възражения срещу изработения и приет ПУП пред съда, т.е. не е преклудирана възможността им да се защитят срещу незаконосъобразността на ПУП. Поради горното съдът намира, че посочените нарушения не са от категорията на съществените.

Неоснователно е също, възражението на жалбоподателите за несъответствие на правното основание за изменение на ПУП – чл. 134 ал. 1 т. 1 от ЗУТ и фактическото положение. Това е така, тъй като видно от събраните по делото материали преди приемането на ПУП с оспорената заповед регулираните от него терени са попадали в рамките на терени отредени за ТКЗС и за стопански двор на ДЗС „П.“, клон Горни Б.. Във връзка с това и във връзка с ликвидирането на Т. и ДЗС настоящият състав намира, че законосъобразно в оспорената заповед е посочено правното основание – чл. 134 ал. 1 т. 1 от ЗУТ, тъй като с ликвидирането на ДЗС са настъпили съществени промени в обществено - икономическите и устройствените условия, при които е бил съставен предходният план от 1948г.

Следва да се отбележи, че при издаване на оспорената заповед и одобряването на графичната част на ПУП към нея са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, различни обаче от наведените от жалбоподателите. Най – напред видно от представената по делото административна преписка от ОЕСУТ по протокол № ЕС – Г – 83 от 13.07.2004г. по т. 22, е докладван проект за И. и ПЗ кв. 6, УПИ I и III, кв. 6, м. Горни Б. – разширение (Х. Б.), изработен с разрешение на главния архитект на С., съгласуван със СДВР – КАТ, ОБД – СО, СХЕИ, Министерство на земеделието и горите, СПАБ и МОСВ (л. 17 от делото на 37 състав, л. 165 и 166 от делото на 37 състав – по ясно копие), като е взето решение именно посоченият проект да бъде приет и именно за посочения проект главният архитект на С. да издаде заповед за одобряването му. С оспорената заповед видно от графичната част на същата е одобрен проект на ПУП, различен от разгледания и одобрен от ОЕСУТ, а именно приложения на л. 18 от делото на 37 състав. Горното представлява съществено нарушение на административно производствените правила, тъй като нормата на чл. 127 ал. 7 от ЗУТ проектите за ПУП задължително се приемат от ОЕСУТ. В конкретната хипотеза като е издадена оспорената заповед, с която видно от графичната част на същата е одобрен проект за ПУП, който не е бил приет от ОЕСУТ, а последният е приел съвсем различен план, е допуснато съществено нарушение на административно производствените правила. На

следващо място е допуснато съществено нарушение и на административно производствените правила, тъй като макар да е предписано от главния архитект на С. (л. 158 от делото на 37 състав) проектът да бъде съгласуван с И. – МРРБ, такова не е направено, а съобразно разпоредбата на чл. 128 ал. 6 от ЗУТ е задължително такова съгласуване, извършено по реда на чл. 121 ал. 1 от ЗУТ.

Настоящият състав намира, че оспорената заповед в оспорената ѝ част относно направената улична регулация е направена и в противоречие с материалния закон. Това е така, тъй като на първо място от приетата и неоспорена СТЕ се установява, че по графичната част на оспорената заповед в частта за направената улична регулация, отворената [улица] е отворена като задънена улица тупика. От СТЕ се установява, че улицата е с дължина повече от 100м., като в нарушение на материално правните норми в края ѝ не е предвидено обръщало, каквото е изискването на чл. 81 ал. 1 от ЗУТ и чл. 101 ал. 1 от наредба № 2 от 29.06.2004 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии. Също така в одобрения с оспорената заповед ПУП в частта за улична регулация не е предвидено обособяване на самостоятелна лента за влизане в новооткритата улица от първостепенния път – автомагистрала, с който граничи, каквото е изискването на чл. 88 във връзка с чл. 83 ал. 1 т. 3 и във връзка с § 2 ал. 1 т. 4 от наредба № 2 от 29.06.2004 г. за планиране и проектиране на комуникационно-транспортните системи на урбанизираните територии. По одобрения проект от ОЕСУТ (л. 165 и 166 в по – ясно копие от делото на 37 състав) е одобрена графична част, с която е предвидено улицата да не е задънена, както и е предвидена самостоятелна лента за влизане в новопроектираната улица от автомагистралата с изискуемата ширина от 3,5 м. и с дължина от 70 м. В одобрената с оспорената заповед графична част на приетия ПУП, с който е предвидена улицата от о.т. 2а до о.т. 2г, обаче същата вече е предвидена като задънена, както и не е предвидено самостоятелно платно за навлизане в нея от автомагистралата, което е в противоречие с материално правните разпоредби на закона, посочени по – горе. Това е в противоречие и с целта на закона, тъй като особено допълнителната лента за навлизане в улицата от автомагистралата е създадена за предотвратяване на ПТП при намаляването на скоростта за навлизане в улицата. Като е издал оспорената заповед без да предвиди самостоятелна лента за навлизане в новопроектираната улица от автомагистралата административният орган е издал оспорената заповед и в противоречие с целта на закона, тъй като по този начин се създават предпоставки за настъпване на ПТП.

По изложените подробно по горе мотиви, съдът намира, че Заповед № РД – 09 – 50 – 522 от 16.07.2004г. на Главния архитект на С. в оспорената част, е незаконосъобразна, издадена при неправилното прилагане на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и като такава следва да бъде отменена.

Относно разноските: Жалбоподателите К. Р. Б. и К. Д. Р., чрез процесуалния си представител адв. Д. претендират разноски. С оглед изхода на спора и на осн. чл.143, ал.1 АПК следва да им се присъдят направените такива в размер общо на 910 лв., включващи държавна такса по 10 лв. всеки от тях, 250 лв. депозит за СТЕ , 40 лв. такса за обнародване в ДВ и 600 лв. заплатено на 20.04.2010г. адвокатско възнаграждение. С оглед изхода на спора на заинтересованата страна СО, район К. не следва да ѝ се присъжда адвокатско възнаграждение за защита, осъществена от юрисконсулт.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД – 09 – 50 – 522 от 16.07.2004г. на Главния архитект на С., В ЧАСТТА с която е одобрено изменение на план за регулация на м. „Горни Б. - разширение” („Х. Б.”), кв. 6 за отваряне на [улица] по кафявите и зелени линии, цифри и текст, съгласно приложения проект.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на осн. чл.143, ал.1 АПК на К. Р. Б. и К. Д. Р., разноски в размер общо на 910лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН

СЪДИЯ: